

वा० रा०

॥ १०५॥

मनोरथं रामराज्याभिषेकमनवाप्य अतिक्रान्तमतिक्रान्तं नटनटमतिक्रोशन्नितिशेषः ॥ प्रत्यागतं रामराज्येऽनिक्षिप्यैव मेपिताविनशिष्यतीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ तस्मिन्काले मरणकाले उपस्थिते ये वृत्तं मृतं पितरं रघुकुलजं सर्वप्रेतकार्येषु संस्करिष्यन्ति तेसिद्धार्थाः भाग्यवन्तः प्राप्ताराज्याश्च भरतादय इतिशेषः ॥ क्रोधात्तन्नामाग्रहणं ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ २२ ॥ विचरिष्यन्ति भरतादय इतिशेषः ॥ २३ ॥ अपिजीवेदितिसंभावने लिङ् ॥ अपिच अपिपश्याम अपिद्रक्ष्यामः ॥ २४ ॥ सत्यप्रतिज्ञेन रामेण ॥ २५ ॥

अतिक्रान्तमतिक्रान्तमनवाप्यमनोरथं ॥ राज्येराममनिक्षिप्यपितामेविनशिष्यति ॥ १९ ॥ सिद्धार्थाः पितरं वृत्तं तस्मिन्कालेत्युपस्थिते ॥ प्रेतकार्येषु सर्वेषु संस्करिष्यन्ति राघवं ॥ २० ॥ रम्यचत्वरसंस्थानां संविभक्तमहापथां ॥ हर्म्यप्रासादसंपन्नां गणिकावरशोभितां ॥ २१ ॥ रथाश्वगजसंवाधांतूर्यनादविनादितां ॥ सर्वकल्याणसंपूर्णां हृष्टपुष्टजनाकुलां ॥ २२ ॥ आरामोद्यानसंपन्नां समाजोत्सवशालिनीं ॥ सुखिताविचरिष्यन्ति राजधानीं पितुर्मम ॥ २३ ॥ अपिजीवेद्दशरथो वनवासात्पुनर्वयं ॥ प्रत्यागम्य महात्मानमपि पश्याम सुव्रतं ॥ २४ ॥ अपिसत्यप्रतिज्ञेन सार्धं कुशलिनो वयं ॥ निवृत्ते वनवासेऽस्मिन्नयोध्यां प्रविशेम हि ॥ २५ ॥ परिदेवयमानस्य दुःखार्तस्य महात्मनः ॥ तिष्ठतो राजपुत्रस्य शर्वरी साऽत्यवर्तत ॥ २६ ॥ तथा हि सत्यं ब्रुवति प्रजाहिते नरेन्द्रसूनौ गुरुसौहृदाद्गुहः ॥ मुमोच वाप्यं व्यसनाभिपीडितो ज्वरातुरो नाग इव व्यथातुरः ॥ २७ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० अ० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ प्रभाता यांतु शर्वर्यां पृथुवक्षामहायशाः ॥ उवाच रामः सौमित्रि लक्ष्मणं शुभलक्षणं ॥ १ ॥ भास्करोदयकालो सौगता भगवती निशा ॥ असौ सुकृष्णो विहगः कोकिलस्तातकूजति ॥ २ ॥

परिदेवयमानस्येति इत्थमित्यादिः तिष्ठतः जाग्रतः ॥ २६ ॥ गुरौ रामे सौहृदाद्द्व्युभयान्वयि अतिस्नेहा ज्वरातुरोगुहः व्यथातुरो नागो गज इव ॥ २७ ॥ इति रामाभिरा० अयो० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ प्रभातायामिति ॥ १ ॥ सुकृष्णो विहगः काकः कोकिलपालकत्वाच्च कोकिलपदेनोक्तः ॥ काकेति नामग्रहणस्य प्रातर्निधत्वादेव मुक्तिः ॥ २ ॥

अ० का०

॥ १०५॥